Ələsgər ƏLİOĞLU

BİR KİŞİNİN QOLU

1990-cı ilin yanvar hadisələri zamanı Bakıda şəhid olanların "Səhər" qəzetində verilmiş siyahısında belə bir ad da oxudum:Bir kişinin sağ qolu

Azadlıq yolunda
Qalxıb haqq sözü kimi,
Döyüşüb bu qol.
Vətənin bir parçasıtək,
Bədəndən
Ayrı düşüb bu qol!..
Bu qol
Bakının başı üzərindən
Qara bayraqtək asılmış
O qanlı gecəyə şahiddir.
Bu qol
Torpaq uğrunda gedən
Bir şəhiddir!..
Yoxsa haqq-ədalət
Sutək buxarlanıb göyə;
Yoxsa yuxu görürük indi!?
Müsibətli günlərimiz varmış İlahi,
Qola başsağlığı veririk indi...
Eheyy!..
Qəbirqazan,
Dağüstü parka çıx,-
Orada uyuyur babalarımızın səbri.
Özünü sına bir,-
Gör bacara bilirsənmi,
Orada qazasan
İndi də bir qol qəbri...
Eheyy!..
Qəbirqazan,
Gəl,bu qolu cəld dəfn edək,
Sonra iş-işdən aşar.
Bax yoxsa,
Bu qol uzanar birdən,-
Kremlin yaxasından yapışar!..

1990

BU QOLU KÖKSÜNƏ SIX...

"Bir kişinin qolu" şeirini yenicə yazmışdım ki,mətbuatda yeni bir məlumatla qarşılaşdım. Sən demə,haqqında yazdığım qol -Yanvar faciələrində həlak olmuş,cəsədi hələ də tapılmayan 26 yaşlı Yusif Sadıqovundur.

Düşüb küçələrə neçə gün idi,
Bir ana
Havalı-havalı oğul gəzirdi.
Xəstəxana gümanları,
Meyitxana dumanları
Onu budaq-budaq kəsirdi.
Cızdığını çıxarmışdı dərdin odu,-
Bircə kəlmə-bircə yarpaqtək
Kölgə salmışdı dilinə:
"Daha dərdim olmazdı dünyada,
Əlim çatsaydı oğlumun əlinə!"
Ana gecələri keçirirdi
Gözlərinin qorasından.
...Bir gün oğlunun əlinə çatdı əli,
Şəhidlərin arasında...
(Tanrı niyə dilindən tutdun bəndənin!?)
Ananın əlini
Oğlunun əlinə çatdırdın,-
Bəs hanı bu oğulun bədəni!?
Günah özündədir, zavallı ana,
Nə dilək diləmişdinsə,
Ona da çatdırdı Tanrı!
Şükür elə,
Bədənsiz qolu
Köksünə sıx barı!..

1990